

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Τριάντα Πέντε

Οι Προφητικές Φωνές του 1776, του 1789 και του 1798: Προοίμιο για τη Σφράγιση των 144.000

Jeff Pippenger
2024-03-14

Η ιστορία του 1776, του 1789 και του 1798 απεικονίζει την ιστορία της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Σε καθεμία από αυτές τις χρονολογίες, το θηρίο της γης ελάλησε. Τα τρία ορόσημα που προτυπώνονται από τις τρεις φορές κατά τις οποίες ελάλησε το θηρίο της γης, προχωρούν παραλλήλως προς τις τρεις φωνές του Χριστού στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, τον Ιούλιο του 2023 και τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Ευρισκόμην εν Πνεύματι κατά την ημέραν του Κυρίου, και ήκουσα οπίσω μου φωνήν μεγάλην ως σάλπιγγος. Αποκάλυψις 1:10.

Καθένα από εκείνα τα τρία φωνητικά ορόσημα προσδιορίζει την κλιμακούμενη «σάλπιγγα» του τρίτου αλίμονο, το οποίο είναι επίσης η έβδομη προειδοποιητική σάλπιγγα, και η σάλπιγγα είναι φωνή.

Βόησον δυνατά, μη φεισθῆς, ὕψωσε τὴ φωνή σου ὡς σάλπιγγα καὶ ἀνάγγειλε στον λαό μου τὴν παράβασή τους, καὶ στον οἶκο του Ἰακώβ τις αμαρτίες τους. Ησαΐας 58:1.

Η φωνή προς το προτεσταντικό κέρασ στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 ήταν η φωνή των φυλάκων που καλούσαν τον Λαοδικειακό Αντβεντισμό να επιστρέψει στα αρχαία μονοπάτια του Ιερεμίας, αλλά η σύναξη των εμπαικτών αρνήθηκε να περπατήσει σε αυτά.

Οὕτως λέγει Κύριος· Σταθῆτε ἐπὶ τῶν ὁδῶν, καὶ ἴδετε, καὶ ἐρωτήσατε περὶ τῶν αἰωνίων τριβῶν, ποία ἐστὶν ἡ ἀγαθὴ ὁδός, καὶ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ἄλλ' εἶπον, Δὲν θέλομεν πορευθῆ ἐν αὐτῇ. Καὶ κατέστησα ἐφ' ὑμᾶς σκοπούς, λέγων, Ἀκούσατε τὸν ἦχον τῆς σάλπιγγος. Ἄλλ' εἶπον, Δὲν θέλομεν ἀκούσει. Ἰερεμίας 6:16, 17.

Η φωνή του Ιουλίου 2023 ήταν η ανάσταση της διακονίας του Future for America, η οποία είχε σιωπήσει από την πρώτη απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020. Όπως με την αναγγελία του Ιωάννη για τον επικείμενο ερχομό του Μεσσία, και με την αναγγελία του Ιουστινιανού για τον επικείμενο ερχομό του αντιχρίστου, το Future for America προσδιόρισε ότι το μέλλον της Αμερικής επρόκειτο να αλλάξει για πάντα με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, και με την ήχηση της έβδομης σάλπιγγας σε εκείνο το waymark. Η φωνή του βοώντος εν τη ερήμω ήταν η φωνή του Ιουλίου 2023.

Η δεύτερη φωνή του δέκατου ὄγδοου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως ηχεί κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, όταν λαμβάνει χώρα η ομιλία τοῦ δράκοντος μέσω τοῦ θηρίου τῆς γῆς. Σε εκείνο ακριβώς το σημείο «ἡ ὄνος» κτυπάται τρίτη φορά, και τότε «ἡ ὄνος» θα μιλήσει. Η ὄνος κτυπήθηκε λίγο μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001, μετά την 7η Οκτωβρίου 2023, και έπειτα θα κτυπηθεί εκ νέου κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, όπου και μιλεί. Στη μαρτυρία του

Βαλαάμ εξετράπη από την οδό από έναν άγγελο, και ο άγγελος αντιπροσωπεύει τους τέσσερις αγγέλους στους οποίους έχει δοθεί εντολή να κρατούν τους τέσσερις ανέμους του Ισλάμ· αλλά κατά τον νόμο της Κυριακής η όνος του Ισλάμ μιλεί με τον ήχο της έβδομης σάλπιγγος, η οποία είναι επίσης το τρίτο ουαί.

Εκεί είναι όπου μιλεί το όραμα του Ισλάμ, το οποίο εβράδυνε από τις 18 Ιουλίου 2020, διότι τότε δεν θα βραδύνει πλέον. Υπάρχουν πολλές φωνές κατά την περίοδο της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και εκείνη η περίοδος προηγείται της εκτελεστικής κρίσεως του Θεού, η οποία αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής που πρόκειται συντόμως να έλθει. Η εκτελεστική κρίση του Θεού παριστάνεται από επτά αγγέλους, με επτά φιάλες. Εκείνη η περίοδος αρχίζει με την έκχυση του Αγίου Πνεύματος, και παριστάνει μια επανάληψη της Πεντηκοστής, όταν το Άγιο Πνεύμα εξεχύθη και γλώσσες πυρός έδωσαν μαρτυρία για το γεγονός. Η έκχυση σε εκείνο το χρονικό σημείο δεν είναι πλέον μετρημένη, διότι τότε το Άγιο Πνεύμα εκχύνεται χωρίς μέτρο.

«Ο άγγελος ο οποίος ενώνεται με τη διακήρυξη του αγγέλματος του τρίτου αγγέλου πρόκειται να φωτίσει ολόκληρη τη γη με τη δόξα του. Εδώ προλέγεται ένα έργο παγκόσμιας έκτασης και ασυνήθιστης δύναμης. Το κίνημα της παρουσίας του Χριστού των ετών 1840–44 υπήρξε ένδοξη εκδήλωση της δύναμης του Θεού· το μήνυμα του πρώτου αγγέλου μεταφέρθηκε σε κάθε ιεραποστολικό σταθμό του κόσμου, και σε μερικές χώρες σημειώθηκε το μεγαλύτερο θρησκευτικό ενδιαφέρον που έχει παρατηρηθεί σε οποιαδήποτε χώρα από την εποχή της Μεταρρύθμισης του δέκατου έκτου αιώνα· αλλά όλα αυτά πρόκειται να ξεπεραστούν από το ισχυρό κίνημα υπό την τελευταία προειδοποίηση του τρίτου αγγέλου.»

«Το έργο θα είναι παρόμοιο με εκείνο της Ημέρας της Πεντηκοστής. Όπως η “πρώιμη βροχή” δόθηκε, με την έκχυση του Αγίου Πνεύματος κατά το άνοιγμα του ευαγγελίου, για να προκαλέσει τη βλάστηση του πολυτίμου σπόρου, έτσι και η “όψιμη βροχή” θα δοθεί κατά το κλείσιμό του για την ωρίμανση του θερισμού.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 611.

Την 11η Σεπτεμβρίου 2001 άρχισε η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και το Άγιο Πνεύμα εκχύθηκε κατά μέτρο. Η μέτρηση της εκχύσεως παριστάνετο στην ιστορία της Πεντηκοστής, αρχίζοντας από την ανάσταση του Χριστού, όπου ένας άγγελος μίλησε και είπε: «Υιέ του Θεού, έξελθε, ο Πατήρ σε καλεί», καθώς ακριβώς ο Ιησούς κάλεσε τον Λάζαρο έξω από τον τάφο με τα λόγια: «Λάζαρε, έξελθε». Το 2023, ο Χριστός κάλεσε τα νεκρά, ξηρά οστά των δύο μαρτύρων να «εξέλθουν».

Μετά την ανάσταση του Χριστού, Αυτός πρώτα ανήλθε προς τον Πατέρα Του, και έπειτα κατήλθε, όπως έπραξε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Κατόπιν φώτιζε προοδευτικά τους μαθητές Του, όπως παριστάνεται με τη συνάντησή Του με τη Μαρία, με τους μαθητές τους οποίους συνάντησε και δίδαξε στον δρόμο προς Εμμαούς, και εν συνεχεία με την εμφάνισή Του στους λοιπούς μαθητές. Επί σαράντα ημέρες δίδαξε τους μαθητές πριν από την τελική ανάληψή Του, και έπειτα, μετά από άλλες δέκα ημέρες, ενώ όλοι ήσαν ομοθυμώς και επί το αυτό, το Άγιο Πνεύμα εξεχύθη χωρίς μέτρο.

«Όταν ο Ιησούς συνάντησε τους μαθητές Του, τους υπενθύμισε τα λόγια που τους είχε πει πριν από τον θάνατό Του, ότι έπρεπε να εκπληρωθούν όλα όσα είχαν γραφεί γι’ Αυτόν στον

νόμο του Μωυσή, και στους προφήτες, και στους Ψαλμούς. “Τότε διάνοιξε τον νου τους, για να κατανοούν τις Γραφές, και τους είπε: Ούτως είναι γεγραμμένον, και ούτως έπρεπε ο Χριστός να πάθει και να αναστηθεί εκ νεκρών την τρίτη ημέρα· και να κηρυχθεί εν τω ονόματι Του μετάνοια και άφεση αμαρτιών μεταξύ πάντων των εθνών, αρχίζοντας από την Ιερουσαλήμ. Και σεις είστε μάρτυρες τούτων.”» Η Ζωή του Χριστού, 804.

Τον Ιούλιο του 2023, η φωνή του Ιησού αφύπνισε τους δύο νεκρούς μάρτυρες και άρχισε να ανοίγει τη διάνοια των μαθητών Του ως προς όλα όσα είναι γεγραμμένα στον νόμο του Μωυσή (τους «επτά καιρούς»), στους προφήτες (την εικόνα των θηρίων του Ναβουχοδονόσορος) και στους Ψαλμούς (την εμπειρία του Μωυσή και του Αρνίου). Το έργο της διδασκαλίας Του άρχισε με την ανάστασή Του και κλιμακώθηκε κατά τις επόμενες σαράντα ημέρες. Άρχισε με το αίτημά Του να φάγει.

Και ενώ ακόμη δεν πίστευαν από τη χαρά τους και απορούσαν, τους είπε: Έχετε εδώ τίποτε φαγώσιμο; Και εκείνοι του έδωσαν ένα κομμάτι από ψημένο ψάρι και από κηρήθρα μελιού. Και εκείνος το πήρε και έφαγε ενώπιόν τους. Και τους είπε: Αυτοί είναι οι λόγοι που σας είπα, όταν ήμουν ακόμη μαζί σας, ότι πρέπει να εκπληρωθούν όλα όσα έχουν γραφεί για μένα στον νόμο του Μωυσή και στους προφήτες και στους ψαλμούς. Λουκάς 24:41–44.

Η προσευχή υπήρξε πρωτεύον ορόσημο στη συνεχιζόμενη ιστορία, και η περίοδος από την ανάσταση του Χριστού έως ότου αναλήφθηκε σαράντα ημέρες αργότερα, άφησε δέκα ημέρες (το δέκα είναι δοκιμασία) έως την Πεντηκοστή, όταν το Άγιο Πνεύμα επρόκειτο να εκχυθεί χωρίς μέτρο. Η ανάστασή Του, η ανάληψή Του, ακολουθούμενη από την εκ νέου κάθοδό Του, αντιπροσωπεύει την 11η Σεπτεμβρίου 2001. Ο Ιούλιος του 2023 αντιπροσωπεύει το τέλος των σαράντα ημερών, και οι δέκα ημέρες που ακολουθούν τον Ιούλιο του 2023 οδηγούν στον προσεχή νόμο της Κυριακής. Κατά την τελική εκείνη περίοδο των δέκα ημερών, η ενότητα και η προσευχή είναι το ορόσημο. Η ενότητα απεικονίστηκε από την πρώτη προφητεία του Ιεζεκιήλ στο τριακοστό έβδομο κεφάλαιο, η οποία έφερε τα οστά, τα νεύρα και τη σάρκα μαζί. Η δεύτερη προφητεία του Ιεζεκιήλ ήταν η πνοή των τεσσάρων ανέμων, και η πνοή είναι σύμβολο της προσευχής. Κατά τις τελικές εκείνες δέκα ημέρες, οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες σφραγίζονται, καθώς έχουν προτυπωθεί από τον Λάζαρο.

«Αυτός ήταν ο λόγος της καθυστερήσεώς Του να μεταβεί στη Βηθανία. Το αποκορυφωματικό αυτό θαύμα, η ανάσταση του Λαζάρου, επρόκειτο να θέσει τη σφραγίδα του Θεού επάνω στο έργο Του και επάνω στον ισχυρισμό Του περί θεότητας.» Η Ζωή του Χριστού, 529.

Όχι μόνο οι φρόνιμες παρθένοι σφραγίζονται κατά τη διάρκεια αυτού του στεφανωτικού θαύματος, αλλά και οι μωρές παρθένοι σφραγίζονται στη λανθασμένη πλευρά του ζητήματος.

«Το κορυφαίο θαύμα του Χριστού —η ανάσταση του Λαζάρου— είχε επισφραγίσει την απόφαση των ιερέων να απαλλάξουν τον κόσμο από τον Ιησού και από τα θαυμαστά έργα Του, τα οποία ταχέως κατέστρεφαν την επιρροή τους επάνω στον λαό.» Πράξεις των Αποστόλων, 67.

Αί πολλὰ φωναὶ στὴν ἱστορία τῆς σφραγίσεως τῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων μέχρι τοῦ προσεχοῦς νόμου τῆς Κυριακῆς εἶναι «ἐντολὴ ἐπὶ ἐντολήν», αἱ φωναὶ τοῦ προφητικοῦ

Λόγου του Θεού, και αι φωναί αὐται ἤχουν εἰς τὴν περίοδον ὅπου «ἡ ἐνέργεια πάσης ὀράσεως» ἐκπληροῦται. Ἦχουν ὅταν ἀνοίγεται ἡ ἑβδόμη σφραγίς.

Και ὅταν ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμη, ἔγινε σιγή ἐν τῷ ουρανῷ ἕως ἡμῶρον. Καὶ εἶδον τοὺς ἐπτὰ ἀγγέλους, οἵτινες ἴσταντο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς ἐπτὰ σάλπιγγες. Καὶ ἦλθεν ἄλλος ἄγγελος καὶ ἐστάθη εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἔχων χρυσοῦν θυμιατήριον· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν πολὺ θυμίαμα, διὰ νὰ προσφέρῃ αὐτὸ μετὰ τῶν προσευχῶν πάντων τῶν ἁγίων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ θυμιάματος, ὅστις ἀνέβη μετὰ τῶν προσευχῶν τῶν ἁγίων, ἀνέβη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου. Καὶ ἔλαβεν ὁ ἄγγελος τὸ θυμιατήριον, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔρριπεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγέναν φωναί καὶ βρονταί καὶ ἀστραπαί καὶ σεισμός. Αποκάλυψις 8:1-5.

Τὸ ἀνοίγμα τῆς ἑβδόμης σφραγίδας προκάλεσε σιγή, διότι ἡ περίοδος αὐτὴ ἀντιπροσωπεύει μεταβολὴ οικονομίας, καὶ σε κάθε μεταβολὴ ἱερῆς οικονομίας ὑπάρχει πάντοτε σιγή στὸν οὐρανό, ὡπὼς μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸν σταυρό, ὅταν οἱ ἄγγελοι ἔπαυσαν τὴ μουσικὴ καὶ τὴν αἴνεσίν τους. Ἡ σιγή στὸν οὐρανὸ μαρτυρεῖται ἐπίσης ἀπὸ τὶς ἀπαιτήσεις τῆς ἡμέρας τοῦ ἐξιλασμοῦ, καὶ στὶς 22 Οκτωβρίου 1844, ὁ Αββακούμ ΔΥΟ, ἐδάφιο ΕΙΚΟΣΙ, διέταξε ὅλη τὴ γῆ νὰ σιωπήσει.

«Μου ἐδείχθη ἡ μεγάλη ἀγάπη καὶ συγκατάβαση τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἔδωσε τὸν Υἱὸ Του νὰ πεθάνει, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ βρεῖ συγχώρηση καὶ νὰ ζήσει. Μου ἐδείχθησαν ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐά, οἱ ὁποῖοι εἶχαν τὸ προνόμιο νὰ ἀντικρίζουν τὴν ὁμορφιά καὶ τὴ χάρι τοῦ Κήπου τῆς Ἐδέμ καὶ τοὺς εἶχε ἐπιτραπεί νὰ τρώνε ἀπὸ ὅλα τὰ δέντρα τοῦ κήπου ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα. Ἀλλὰ ὁ ὄφις πείραξε τὴν Εὐά, καὶ ἐκείνη πείραξε τὸν ἄνδρα τῆς, καὶ ἀμφοτέρω ἐφαγὰν ἀπὸ τὸ ἀπαγορευμένο δέντρο. Παρέβησαν τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐγέναν ἀμαρτωλοί. Ἡ εἶδηση διαδόθηκε ἐν ὅλον τὸν οὐρανό, καὶ κάθε ἄρπα ἐσίγησε. Οἱ ἄγγελοι ἐλυπήθησαν καὶ φοβήθησαν μήπως ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐά ἐξέτειναν πάλι τὸ χέρι καὶ ἐτρώγαν ἀπὸ τὸ δέντρο τῆς ζωῆς καὶ γίνονταν ἀθάνατοι ἀμαρτωλοί. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶπε ὅτι θὰ ἐκδίωκε τοὺς παραβάτες ἀπὸ τὸν κήπο καὶ ὅτι με χερουβεὶμ καὶ πύρινη ρομφαία θὰ ἐφρουρούσε τὴν ὁδὸ πρὸς τὸ δέντρο τῆς ζωῆς, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ μὴν μπορεῖ νὰ τὸ πλησιάσει καὶ νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸν καρπὸ τοῦ, ὁ ὁποῖος διαιωνίζει τὴν ἀθανασία». Early Writings, 125.

Ὁ οὐρανὸς ἐσιώπησε ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐγέναν ἀμαρτωλοί, καὶ ὁ οὐρανὸς ἐσιώπησε ὅταν τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ χύθηκε γιὰ νὰ λυτρώσει τοὺς ἀμαρτωλοὺς, καὶ ὁ οὐρανὸς ἐσιώπησε ὅταν ἄρχισε τὸ ἔργο τῆς κρίσεως τοῦ Χριστοῦ με τὴν ἀφαίρεση τῆς ἀμαρτίας ἀπὸ τὸν λαὸ Του.

«Ἡ μεσιτεία τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου στὸ ἀνωθεν ἁγιαστήριον εἶναι ἐξίσου οὐσιώδης γιὰ τὸ σχέδιο τῆς σωτηρίας ὅσο καὶ ὁ θάνατός Του ἐπάνω στὸν σταυρό. Με τὸν θάνατό Του ἄρχισε ἐκεῖνο τὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο, μετὰ τὴν ἀνάστασή Του, ἀνήλθε νὰ ὀλοκληρώσει στὸν οὐρανό.» The Great Controversy, 489.

Τὸ ἔργο τῆς κρίσεως ἄρχισε με τὴν ἔλευση τοῦ τρίτου ἀγγέλου τὸ 1844, ἀλλὰ ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ ἐπέλεξε νὰ πεθάνει στὴν ἔρημο, παρά νὰ καταστῆ αἰωνίως ἓνα με τὴ θεότητα. Ὁ τρίτος ἄγγελος ἦλθε ἐκ νέου στὶς 11 Σεπτεμβρίου 2001 καὶ, γιὰ μίαν ἀκόμη φορὰ, ἔγινε σιγή στὸν οὐρανό. Τότε ὁ Λέων τῆς φυλῆς τοῦ Ιουδα ἄρχισε νὰ ἀφαιρεῖ τὴν ἑβδόμη σφραγίδα, καθὼς οἱ ἄγγελοι παρακολουθοῦσαν τὴν ἔλευση τοῦ τρίτου ἀγγέλου στὴν ἱστορία τῆς τελικῆς γενεάς.

Οι επτά άγγελοι των κρίσεων ήσαν εκεί, έτοιμοι να αρχίσουν το έργο της καταστροφής τους, αλλά τότε τους ειπώθηκε: «Κρατήστε, κρατήστε, κρατήστε, κρατήστε», ενώ οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες εσφραγίζοντο. Οι διττές προσευχές των πιστών απεστάλησαν στον ουρανό, προτυπούμενες από τις δέκα ημέρες που προηγήθηκαν της Πεντηκοστής και άρχισαν μετά τις σαράντα ημέρες (σύμβολο της ερήμου), αντιπροσωπεύοντας τις τρεις και ήμισυ ημέρες (σύμβολο της ερήμου) του ενδεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως. Οι δύο μάρτυρες τότε έλαβαν οδηγία από τη φωνή εκ της ερήμου ότι έπρεπε να εκπληρώσουν τις δύο προσευχές του Δανιήλ. Την προσευχή του Δανιήλ στο δεύτερο κεφάλαιο, όπου ο Δανιήλ και οι τρεις άξιοι προσευχήθηκαν για φως ώστε να κατανοήσουν το μυστικό όνειρο του Ναβουχοδονόσορος περί της εικόνας των θηρίων, και την προσευχή του Δανιήλ στο ένατο κεφάλαιο, όπου ο Δανιήλ προσευχήθηκε μόνος, εκπληρώνοντας τις απαιτήσεις της προσευχής του εικοστού έκτου κεφαλαίου του Λευιτικού.

Η εταιρική προσευχή του Δανιήλ 2 ήταν για φως σχετικά με ένα κρυμμένο μυστικό, το οποίο ήταν κρυμμένο μέσα στην εξωτερική γραμμή της προφητικής ιστορίας. Η ιδιωτική, προσωπική προσευχή του Δανιήλ 9 ήταν για έλεος σχετικά με μια εσωτερική ανάγκη. Καθώς η φωτιά της όψιμης βροχής άρχισε να πέφτει το 2001, υπήρχαν πολλές φωνές που μπορούσαν να ακουστούν από εκείνους οι οποίοι κατανοούσαν τη μεθοδολογία του «γραμμή επάνω σε γραμμή». Η φωτιά από το θυσιαστήριο, η οποία ριπτόταν στη γη, ήταν το μήνυμα που παρήγαγε τον τελικό διαχωρισμό των σοφών και των μωρών, και καθώς εκείνο το μήνυμα συνέχιζε να αναπτύσσεται κατά τη διάρκεια εκείνων των δέκα συμβολικών ημερών, το μήνυμα γινόταν ολοένα και σαφέστερο.

Το μήνυμα ήταν η κλιμακούμενη κρίση του τρίτου αλίμονο, η οποία, στο τριακοστό έβδομο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ, ήταν οι δύο προφητείες που πρώτα προκάλεσαν τους δύο μάρτυρες να συναχθούν μαζί, και έπειτα τους προκάλεσαν να σταθούν ως ισχυρό στράτευμα. Κατόπιν, στο τριακοστό έβδομο κεφάλαιο, ενώνονται σε μία ράβδο, και η ένωση που παριστάνεται με το να συναφθούν σε μία ράβδο αντιπροσωπεύει τον συνδυασμό της θεότητας με την ανθρωπότητα, ο οποίος επιτελείται στις τελικές κινήσεις του σφραγίσματος των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Τον Ιούλιο του 2023 άρχισαν να αναβαίνουν οι προσευχές, και ήσαν οι προσευχές του ενάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, και του δευτέρου κεφαλαίου. Τότε ακούστηκαν φωνές και επίσης βροντές, και κατόπιν εθεάθησαν αστραπαί. Η αστραπή και η βροντή συνοδεύουν τη βροχή τόσο στον φυσικό κόσμο όσο και στην προφητεία. Η βροχή άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Η πρώτη αναφορά στην αστραπή και στη βροντή την προσδιορίζει ως μήνυμα σχεδιασμένο να παραγάγει θεοσεβή φόβο.

Και ἐγένετο τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἐν τῷ πρωΐ, ὅτι ἐγένοντο βρονταὶ καὶ ἀστραπαί, καὶ νεφέλη πυκνὴ ἐπὶ τοῦ ὄρους, καὶ φωνὴ σάλπιγγος σφόδρα ἰσχυρά· ὥστε πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ ἔτρεμεν. Ἔξοδος 19:16.

Αστραπές και βροντές συνοδεύονταν από τη «φωνή» σάλπιγγας. Συνοδεύονται από βροχή και αντιπροσωπεύουν προφητικά βήματα για να καθοδηγούν τον λαό του Θεού.

Αἱ νεφέλαι ἐξέχεον ὕδατα· οἱ οὐρανοὶ ἐξέπεμψαν φωνήν· καὶ τὰ βέλη σου διήλθον πανταχῆ. Ἡ φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἦτο ἐν τῷ οὐρανῷ· αἱ ἀστραπαὶ ἐφώτισαν τὴν οἰκουμένην· ἡ γῆ ἐσαλεύθη καὶ ἐτρόμαξεν. Ἡ ὁδός σου εἶναι ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ ἡ τρίβος σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου δὲν γνωρίζονται. Ὡδήγησας τὸν λαόν σου ὡς ποιόνιον διὰ χειρὸς Μωϋσέως καὶ Ἀαρών. Ψαλμοὶ 77:17–20.

Αἱ ἀστραπαὶ καὶ αἱ βρονταὶ εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἀκούεται κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βροχῆς, καὶ κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην Ἐκεῖνος ἐκφέρει τοὺς ἀνέμους Αὐτοῦ ἐκ τοῦ θησαυροφυλακίου Αὐτοῦ (τὸ Ἰσλάμ εἶναι ὁ ἀνατολικὸς ἀνεμὸς).

Ὅταν υψώνει τὴ φωνὴ Του, πλῆθος υδάτων ὑπάρχει στους ουρανοὺς, καὶ Αὐτὸς ἀναβιβάζει τοὺς ατμούς ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς· κάνει ἀστραπὲς μαζί με βροχὴ, καὶ ἐξάγει τὸν ἀνεμὸ ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς Του. Ἱερεμίας 10:13.

Ὁ Θεὸς ἐξέφερε τὴ φωνὴ Του ὅταν ἐκραύγασε ὡς λέων, καὶ σε ἀνταπόκριση ἐπτά βροντὲς ἐξέφεραν τὶς φωνές τους, καὶ αὐτές οἱ ἐπτά βροντὲς ἀντιπροσωπεύουν τὰ βήματα τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἱστορίας τοῦ Μίλλεριτικῆς κινήματος καὶ ἐπίσης στο κίνημα τοῦ τρίτου ἀγγέλου, τὸ ὁποῖο ἦλθε πάλιν στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, ὅταν ἔφερε forth τὸν ἀνατολικὸ ἀνεμὸ ἐκ τῶν θησαυρῶν Του.

Αὐτὸς ἀναβιβάζει τοὺς ατμούς ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς· κατασκευάζει ἀστραπὲς γιὰ τὴ βροχὴ· ἐξάγει τὸν ἀνεμὸ ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀνθρώπου καὶ κτήνους. Ψαλμοὶ 135:7, 8.

Ἐξήγαγε τὸν ἀνεμὸν ἐκ τῶν θησαυρῶν Αὐτοῦ, ὅτε ἐπλήγη ὁ πρωτότοκος τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸ Πάσχα προετύπωνε τὸν σταυρὸν, ὁ ὁποῖος μετὰ ταῦτα προετύπωνε τὴν ἔλευσιν τοῦ τρίτου ἀγγέλου ἐν 1844, ἥτις πάλιν προετύπωνε τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ τρίτου ἀγγέλου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἀνατολικῆ ἀνέμου, τῇ 11ῃ Σεπτεμβρίου 2001.

Ὅταν ἀφαιρῶνται οἱ σφραγίδες ἀπὸ τὸ βιβλίον ποὺ εἶναι σφραγισμένο με τὶς ἐπτά σφραγίδες, αὐτὸ ἀντιπροσωπεύει μιὰ προοδευτικὴ ἀνάπτυξη τῆς ἀλήθειας. Ἡ ἀφαίρεση τῆς ἑβδόμης σφραγίδας ἀντιπροσωπεύει τὸν καιρὸ τῆς σφράγισης τῶν ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Ὅταν γίνετα γιὰ πρώτη φορὰ μνεῖα τοῦ βιβλίου ποὺ ἦταν σφραγισμένο με ἐπτά σφραγίδες, ὑπάρχουν ἀστραπὲς, βροντὲς καὶ φωνές, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει σεισμὸς.

Καὶ ἀπὸ τὸν θρόνον ἐξήρχοντο ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί· καὶ ἐπτά λαμπάδες πυρός ἕκατον ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἱ ὁποῖαι εἶναι τὰ ἐπτά Πνεύματα τοῦ Θεοῦ. Ἀποκάλυψις 4:5.

Στὴν πρώτη μνεῖα τῶν φωνῶν, τῶν ἀστραπῶν καὶ τῶν βροντῶν, ἡ βροχὴ παριστάνετα ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον εἶναι αἱ ἐπτά λαμπάδες πυρός, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει σεισμὸς. Κατὰ τὴν ἀφαίρεση τῆς ἑβδόμης Σφραγίδος προσδιορίζετα ὁ σεισμὸς τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς, ὁ ὁποῖος πρόκειτα συντόμως νὰ ἔλθῃ. Τὸ τέταρτο κεφάλαιο τῆς Ἀποκαλύψεως προσδιορίζετα τὴν ἀρχὴ τῆς ἀποσφραγίσεως τῆς ἀληθείας, ἡ ὁποῖα ἐπιτελεῖτα ἀπὸ τὸν Λέοντα τῆς φυλῆς Ἰούδα, καὶ ὅταν προσδιορίζετα ὁ καιρὸς τῆς σφραγίσεως, προσδιορίζετα ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς περιόδου.

Ἡ ἀρχὴ τῆς παρούσας περιόδου ἦταν ὅταν ὁ ἀγγελος κατέβηκε γιὰ νὰ φωτίσει τὴ γῆ με τὴ δόξα Του στις 11 Σεπτεμβρίου 2001· κατόπιν, στο Ησαΐας 6, πληροφοροῦμαστε ὅτι τὸ μήνυμα ποὺ

παριστάνεται από «φωνές, αστραπές, βροντές, άνεμο και βροχή», το οποίο καταλήγει στον νόμο της Κυριακής, πρέπει να κηρυχθεί σε έναν λαό που βλέπει, αλλά δεν θα είναι σε θέση να διακρίνει το νόημα των αστραπών, και μολονότι ακούει, δεν θα είναι σε θέση να κατανοήσει τις φωνές και τις βροντές, έως ότου τον προφθάσει ο μεγάλος σεισμός. Η περίοδος της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι η περίοδος κατά την οποία εκπληρώνεται η επίδραση κάθε οράσεως.

Αυτή η ιστορία γεννά και φανερώνει δύο τάξεις προσκυνητών. Η μία τάξη αναγνωρίζει τη βροχή και, γι' αυτό, τη δέχεται, διότι μπορεί να δει τις αστραπές και να ακούσει τις φωνές, τη βροντή και τον άνεμο. Στο τέλος της περιόδου της σφράγισης, ο μεγάλος σεισμός του νόμου της Κυριακής που σύντομα έρχεται εισάγει τότε τις εκτελεστικές κρίσεις του Θεού.

Και ηνοίγη ο ναός του Θεού εν τω ουρανώ, και εφάνη εν τω ναώ αυτού η κιβωτός της διαθήκης αυτού· και έγιναν αστραπαί, και φωναί, και βρονταί, και σεισμός, και χάλαζα μεγάλη. Αποκάλυψις 11:19.

Κατά τον μεγάλο σεισμό, οι «αστραπαί, και φωναί, και βρονταί» περιλαμβάνουν και «χάλαζαν». Η «χάλαζα» αντιπροσωπεύει τις κρίσεις που αρχίζουν να εκχέωνται από τους επτά αγγέλους, οι οποίοι ετοιμάζονταν να το πράξουν κατά την αρχή του καιρού της σφραγίσεως, όταν ανοιγόταν η εβδόμη σφραγίς, ακριβώς καθώς ανέμεναν τον άγγελο να διέλθη δια μέσου της Ιερουσαλήμ και να θέσει σημείον επάνω εις εκείνους που εστέναζαν και έκλαιον για τα βδελύγματα που εγίνοντο εν τη γη (εξωτερικώς), και εν τη εκκλησία (εσωτερικώς).

Το «χαλάζι» σηματοδοτεί τον καιρό των καταστρεπτικών κρίσεων του Θεού, οι οποίες αποτελούν καιρό ελέους για το άλλο ποίμνιο του Θεού, το οποίο τότε καλείται να εξέλθει από τη Βαβυλώνα, και όταν ο τελευταίος από το μεγάλο πλήθος έχει ενωθεί με το ποίμνιο του Θεού, η περίοδος της ανθρώπινης δοκιμασίας κλείνει πλήρως.

Και ο έβδομος άγγελος εξέχεε τη φιάλη αυτού εις τον αέρα· και εξήλθε μεγάλη φωνή από τον ναό του ουρανού, από του θρόνου, λέγουσα· Ετελέσθη. Και έγιναν φωναί, και βρονταί, και αστραπαί· και έγινε σεισμός μέγας, οποίος δεν έγινε αφ' ότου οι άνθρωποι ήσαν επί της γης, τόσο ισχυρός σεισμός και τόσο μέγας. Και η μεγάλη πόλις εδιαιρέθη εις τρία μέρη, και αι πόλεις των εθνών έπεσαν· και η μεγάλη Βαβυλών ήλθεν εις ενθύμησιν ενώπιον του Θεού, διά να δώσει εις αυτήν το ποτήριον του οίνου του θυμού της οργής αυτού. Αποκάλυψις 16:17-19.

Αγαπητέ Αναγνώστη: Μπορείτε να ακούσετε τις φωνές και τις βροντές; Μπορείτε να δείτε τις αστραπές; Μπορείτε να αισθανθείτε τον άνεμο; Σύντομα θα ακούσετε τη φωνή των μωρών παρθένων να ικετεύουν για λάδι.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

Έπεριμέναμεν ειρήνην, άλλ' ουδέν αγαθόν ήλθεν· και καιρόν ίάσεως, και ιδού ταραχή! Από Δαν ήκούσθη ό χρεμετισμός τών ίππων αυτού· από τής φωνής τοῦ χρεμετισμοῦ τών ισχυρῶν αυτού έσειέσθη πᾶσα ή γῆ· διότι ήλθον και κατέφαγον τήν γῆν και πάντα τὰ εν αὐτῇ, τήν πόλιν και τοὺς κατοικοῦντας εν αὐτῇ. Διότι, ιδού, ἐγὼ ἀποστέλλω εις ὑμᾶς ὄφεις, βασιλίσκους, οἴτινες δέν θέλουσι γοητευθῆ, και θέλουσι σας δαγκώσει, λέγει Κύριος. Όταν θελήσω να

παρηγορήσω ἑμαυτὸν ἐναντίον τῆς λύπης, ἡ καρδία μου ἐντὸς μου ἀτονεῖ. Ἴδου, ἡ φωνὴ τῆς κραυγῆς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου, ἐξ αἰτίας ἐκείνων οἵτινες κατοικοῦν ἐν γῆ μακρυνῇ· Μὴ δὲν εἶναι ὁ Κύριος ἐν Σιών; μὴ δὲν εἶναι ὁ βασιλεὺς αὐτῆς ἐν αὐτῇ; Διὰ τί με παρώργισαν μετὰ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν καὶ με ματαίως ξένας λατρείας; Ὁ θερισμὸς παρήλθε, τὸ θέρος ἐτελείωσε, καὶ ἡμεῖς δὲν ἐσώθημεν. Διὰ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου συνετρίβην· ἐπενθοφόρησα· ἔκστασις με κατέλαβεν. Δὲν ὑπάρχει βάλσαμον ἐν Γαλαάδ; δὲν ὑπάρχει ἰατρὸς ἐκεῖ; διὰ τί, λοιπόν, δὲν ἀπεκατεστάθη ἡ ἴασις τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου; Ἑρεμίας 8:15–22.